

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, "mesleğimiz sahabe mesleği", dediği halde, Risalelerde hiç sahabelerden, sahabelerin hayatlarından bahsetmemiş. Bunun sebebi nedir?

Sahabe hayatları siyer ve tarih kitaplarında genişçe ele alınmıştır. Risale-i Nur tarih ve siyer kitabı olmadığı için, sahabe hayatlarını tarih kitaplarına havale etmiştir.

Sahabe mesleğinin ne olduğunu tam olarak anlar isek, o zaman sorunun cevabı da anlaşılmiş olur. Onun için Risale-i Nur'da sahabe mesleğini tarif eden yerleri aşağıya alalım:

"Sahabelerin velâyeti, velâyet-i kübrâ denilen, veraset-i nübüvvetten gelen, berzah tarikine uğramayarak, doğrudan doğruya zâhirden hakikate geçip, akrebiyet-i ilâhiyenin inkişafına bakan bir velâyettir ki, o velâyet yolu, gayet kısa olduğu halde, gayet yüksektir. Harikaları az, fakat meziyâtı çoktur. Keşif ve keramet onda az görünür."

"Sahabeler ise, sohbet-i nübüvvetin in'ikâsıyla ve incizâbıyla ve iksiriyle, tarikatteki seyr ü sülûk daire-i azîminin tayyına mecbur değildirlere. Bir kademde ve bir sohbette, zâhirden hakikate geçebilirler. Meselâ, nasıl ki dün geceki Leyle-i Kadre ulaşmak için iki yol var:"

"Biri, bir sene gezip dolaşp tâ o geceye gelmektir. Bu kurbiyeti kazanmak için bir sene mesafeyi tayyetmek lâzım gelir. Şu ise, ehl-i sülûkün mesleğidir ki, ehl-i tarikatin çoğu bununla gider."

"İkincisi, zamanla mukayyet olan cism-i maddî gılâfından sıyrılıp tecerrüdle ruhen yükselip, dün geceki Leyle-i Kadri öbür gün leyle-i îd ile beraber, bugünkü gibi hazır görmektir. Çünkü ruh zamanla mukayyet değil. Hissiyat-ı insaniye ruh derecesine çıktığı vakit, o hazır zaman genişlenir; başkalarına nisbeten mazi ve müstakbel olan vakitler, ona nisbeten hazır hükmündedir. İşte bu temsile göre, dün geceki Leyle-i Kadre geçmek için, mertebe-i ruha çıkıp maziyi hazır derecesinde görmektir."

"Şu sırr-ı gamızın esası, akrebiyet-i ilâhiyenin inkişafıdır. Meselâ, güneş bize yakındır; çünkü ziyası, harareti ve misali aynamızda ve elimizdedir. Fakat biz ondan uzağız."

"Eğer biz nuraniyet noktasında onun akrebiyetini hissetsek, aynamızdaki misalî olan timsaline münasebetimizi anlasak, o vasıtayla onu tanısak; ziyası, harareti, heyeti ne olduğunu bilsek, onun akrebiyeti bize inkişaf eder ve yakınımızda onu tanıyıp münasebettar oluruz."

"Eğer biz bu'diyetimiz nokta-i nazarından ona yakınlaşmak ve tanımak istesek, pek çok seyr-i fikrîye ve sülûk-u aklîye mecbur oluruz ki, kavânin-i fenniye ile fikren semâvâta çıkıp semâdaki güneşi tasavvur ederek, sonra mahiyetindeki ziya ve harareti ve ziyasındaki elvân-ı seb'ayı uzun uzadıya tetkikat-ı fenniye ile anladıktan sonra, birinci adamın kendi aynasında az bir tefekkürle elde ettiği kurbiyet-i mâneviyeyi ancak elde edebiliriz."

"İşte şu temsil gibi, nübüvvet ve veraset-i nübüvvetteki velâyet, sırrı akrebiyetin inkişafına bakar. Velâyet-i saire ise, ekseri kurbiyet esası üzerine gider, birçok merâtipte seyr ü sülûke mecbur olur."(1)

Sahabe mesleği anlaşılırsa, onun cilvesi olan Risale-i Nur mesleği de anlaşılabilir olur. Bu sebepten dolayı Risale-i Nur'dan, yukarıda, sahabe mesleğini tarif eden alıntılar yaptık. Yani Risale-i Nur da tıpkı sahabe mesleği gibi **tarikât berzahına, yani riyazet ve çile gibi uzun ve meşakketli bir manevi yolculuğa girmeden**, direk olarak zamansız ve zahmetsiz hakikatleri ders veriyor. Tarikat ehlinin kırk yılda elde ettiği velayet ve hakikati, Risale-i Nur istidadı olana, bazen kırk gün, bazen kırk dakikada veriyor. Bu da, Allah'ın, bu dehşetli ve sıkıntılı zamanında kullarına bir lütfu, bir inayetidir.

Zira bu zaman insanların eski zamandaki gibi, tarikat tarzı ile hakikatlere ulaşacak, ne vakti, ne de şartları vardır. Onun için Allah, bir lütf ve inayet eseri olarak, Vehbi bir tarzda Said Nursi hazretlerine bu yolu bahşetmiştir. Tıpkı sahabelerin bir anda, bir sohbeti Nebeviyeye mazhariyet ile en yüksek makamlara çıkması gibi, bunun bir cilvesini de bu zamanda Risale-i Nura bahşetmiştir. Bunun bir hikmeti de zaman ve şartların çok ağırlaşmasıdır.

Nasıl tehlike içinde nöbet tutan bir askerin sevabı ile, rahat ve tehlikesiz bir yerde nöbet tutan bir askerin sevabı bir olmaz. Bunun gibi, günümüz şartları, dini yaşamak ve manevi olgunluğa erişmek açısından çok zorlaştığı için, az bir gayret çok hükmüne geçiyor. Bu zaman da az bir mücadele eskilerdeki uzun ve meşakkatli mücadeleye denk geliyor.

(1) bk. [Mektubat, On Beşinci Mektup.](#)